

# РЕШЕНИЕ

№ 5074

гр. София, 09.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в**  
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11801** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „Ауто Тед 1“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4501-0165688 от 17.10.2025 г., издадена от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект– магазин, находящ се в [населено място], бул. „Д-р П. Д.“ №42, стопанисван от „Ауто Тед 1“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на акта. Оспорва се констатацията на органа, съобразно която допуснатото нарушение означавало, че създадената организация в дружеството нямала цел и не водило до изпълнение на установените правни регламенти, а една от целите била отклонение от данъчно облагане. Релевира се, че мярката запечатване на обекта е несъразмерна спрямо установеното от данъчната администрация нарушение, за което е издадено Наказателно постановление № 853255-F843857 от 02.10.2025 г. и което касае неиздаването на касова бележка за сумата в размер на 5 лева. Твърди се, че от посоченото нарушение не се е стигнало до неотчитане на приходи и съответно до щета за бюджета в какъвто и да било размер, поради което мярката не целила ограничаване или предотвратяване на вреди. Сочи се, че налагането на процесната ПАМ е несъразмерно и от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Жалбоподателят се позовава на даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г., относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023 г. по дело С-97/21, съставляващо самостоятелно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Моли съда акта да бъде отменен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли съда да отмени процесната заповед като незаконосъобразна, по съображения развити в писмени бележки. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът- началник отдел „Оперативни дейности“-С., в Главна дирекция “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли заповедта да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Твърди се, че е безспорно установено същото нарушение, в условията на повторност. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.08.2025 г. в 11:19 часа при извършена проверка на търговски обект по смисъла на пар. 1, т. 41 от ДР на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ - „Магазин“, находящ се на адрес: [населено място], бул. „Д-р П. Д.“ № 42, стопанисван от „АУТО ТЕД 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], е констатирано, че търговецът „АУТО ТЕД 1“ ЕООД, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

При проверката е установено, че при извършена контролна покупка на 1 бр. „Течност за чистачки“ на обща стойност 5.00 лв. в 11:19 ч. на 15.08.2025 г., заплатена в брой от М. Д. П. - старши инспектор по приходите, е прието плащане за сметка на „АУТО ТЕД 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] от Е. Т. Д. - продавач/консултант, за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство модел „DATECS DP-150“ с индивидуален номер № DT891700 и фискална памет № 02891700, регистрирано в НАП с № 445473 на 08.12.2020 г., нито касова бележка от кочан. Покупката е извършена преди легитимацията на проверяващите. След легитимацията на контролните органи са предприети процесуалните действия за нуждите на проверката (снемане на дневен финансов отчет, снемане на КЛЕН, опис на паричните средства в касата, преглед на документи— паспорт на фискалното устройство, свидетелство за регистрация на фискалното устройство, договор за сервизно обслужване, регистър за касови бележки от кочан). От отпечатания Дневен финансов отчет № 0011243/15.08.2025 г., както и КЛЕН за дата 15.08.2025 г., е видно, че гореспоменатата продажба на стойност 5,00 лв. не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка серия АА № 0165688/15.08.2025 г., съставен на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК.

На 28.08.2025 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение сер. АН № F843857/28.08.2025 г., от М. Д. П., на длъжност инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, срещу „АУТО ТЕД 1“ ЕООД, за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

На 09.01.2025 г. е издадено Наказателно постановление № 806765-F798362/09.01.2025 г., с което е наложена имуществена санкция на „АУТО ТЕД 1" ЕООД в размер на 1000 лева, на основание чл.185, ал.1 ЗДДС.

На 17.10.2025 г. е издадена оспорваната в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4501-0165688 от 17.10.2025 г., от Началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), вр. чл.187, ал.1 ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект-магазин, находящ се в [населено място], бул. „Д-р П. Д.“ №42, стопанисван от „Ауто Тед 1“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. В тази връзка, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, предвид приложената Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, не се установяват допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата). Лицето по чл. 3 от Наредба № Н-18/2006г. следва при извършване на плащането и едновременно с получаване на плащането да издаде фискален бон и да го предаде на клиента. Отрицателният факт на неиздаване на касова бележка се установява от протокола за извършена проверка в обекта, приет като писмено доказателство по делото, който не е оспорен от страните. По делото не се спори, че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено.

Съгласно чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на

съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни.

Съгласно чл. 187, ал.1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушенията, включително когато към момента на запечатване обектът или обектите се стопанисват от трето лице, ако това трето лице знае, че обектът ще бъде запечатан. Националната агенция за приходите оповестява на своята интернет страница списъци на подлежащите на запечатване търговски обекти и тяхното местонахождение. Счита се, че лицето знае, когато на обекта е поставено трайно закрепено съобщение за запечатването и/или информацията за подлежащия на запечатване търговски обект и неговото местонахождение е оповестена на интернет страницата на приходната администрация. Според ал.4 на чл.187 ЗДДС принудителната административна мярка се прекратява от органа, който я е приложил, по заявление на административнонаказаното лице и след като бъде доказано от него, че глобата или имуществена санкция е заплатена изцяло. Отпечатването се извършва при задължение за съдействие от страна на лицето. При повторно нарушение не се разрешава отпечатване на обекта преди изтичането на един месец от запечатването му.

Независимо от установеното от към факти, настоящият състав счита, че въпреки, че нормата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че ПАМ се прилага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, нейната законосъобразност следва да се преценява и с оглед предвидените в чл. 22 от ЗАНН законови цели. В конкретния случай приложената мярка не изпълнява функциите, предвидени в чл. 22 от ЗАНН, а именно - предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Безспорно тези, свързани с преустановяване на административното нарушение и преустановяване на вредните последици в случай на вече довършено към момента на констатирането му административно нарушение няма как да бъдат осъществени. Доколкото запечатването на търговския обект за 30 дни и забраната на достъпа до него е разпоредено от административния орган да бъде извършено след влизане в сила на заповедта, което е след преустановяването на нарушението, то налагането им по своята същност има характер на наказание, но не и на принудителна административна мярка. За такова административно нарушение в ЗДДС е предвидено административно наказание, което също изпълнява предохранителни цели и по аргумент от чл. 12 от ЗАНН се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да въздейства предупредително върху останалите граждани. Ето защо, наложената с оспорената заповед принудителна административна мярка не може да изпълни законово предвидените превантивни цели, тъй като към момента на нейното изпълнение, административното нарушение по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС, е довършено и преустановено.

На следващо място, на административния орган е предоставена възможността да преценява срока на принудителната административна мярка. В процесния казус, така определеният срок на ПАМ е в рамките на законоустановения срок, в максимален размер от 30 дни. Въпреки това, принудителната административна мярка трябва за всеки конкретен случай да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. Целите на закона се постигат чрез спазване на основните принципи, общите и

специални правни норми за поведение, поради което е необходимо пълно и всестранно обсъждане на фактите за всеки конкретен случай, тъй като само по този начин може да се установи дали издаденият административен акт преследва законна цел, дали намесата в правата и свободите на засегнатите лица е пропорционална на преследваната цел и дали е спазен справедлив баланс между обществения интерес и интереса на лицето.

Действително, в мотивите на ЗПАМ има отделен пасаж, озаглавен "Мотиви относно продължителността на срока" изложените фактически и правни основания относно продължителността на запечатването обаче са недостатъчни, общи и лишени от конкретност, въпреки позоваването на повторност. В случая направената преценка от органа не е обоснована и не е обсъдено тежестта на извършеното нарушение, не са описани вида и начина на организиране на отчетността на търговеца, стойността на твърдяната неотчетена продажба не е отнесена към среднодневния оборот. Липсват обективни критерии, от които може да се изведе извод за трайно отклоняване на търговеца от данъчно облагане. Предвид това е необоснован изводът, че целта на търговеца е именно отклонение от данъчно облагане. Дори при наличие на такава цел, пак не е ясно защо конкретно избраният срок на ограничаване на правната му сфера ще има коригиращ ефект. В този контекст, налагането на процесната ПАМ не би могло да преустанови евентуалното административно нарушение, нито да предотврати вредните последици от него, тъй като то вече е довършено към момента на констатирането му от приходните органи. Прилагането на ПАМ не би могло и да предотврати бъдещи административни нарушения и вредните последици от тях, а само да преустанови търговската дейност в обекта и генерирането на приходи от нея, респективно и данъци за фиска. В случая налагането на ПАМ не съответства на предвидените в чл. 22 от ЗАНН цели и на регламентирания в чл. 6 АПК принцип за съразмерност, поради което оспорената заповед се явява незаконосъобразна. Така определеният срок на ПАМ засяга права и законни интереси на данъчно задълженото лице в по-голяма степен от необходимото за целта, за който актът се издава, което е в пряко нарушение на чл. 6, ал. 2 АПК.

Във връзка с горното, оспорената принудителна административна мярка, предвид нейната тежест и обстоятелствата, при които е наложена, се явява прекомерна. В константната си практика ВАС приема, че при определяне на срока на принудителната мярка, който според закона е до 30 дни, административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност. При това положение законът не предоставя на съда правомощие да се произнесе вместо органа, когато прецени, че срокът е прекомерно дълъг, респ. да намали срока /в този смисъл решение № 11465/27.09.2018 г., постановено по адм. дело № 3490/2018 г., Решение № 5371 от 3.06.2022 г. на ВАС по адм. д. № 92/2022 г., VIII о./.

Освен това, съгласно дадените отговори в решение С-97/21 на СЕС не се допуска национална уредба съгласно която за едно и също данъчно задължение е след провеждане на отделни и самостоятелни производства може да се наложат мерки имуществена санкция и запечатване на обект, които подлежат на обжалван пред различни съдилища. Различният процесуален ред при обжалването на мерките не дава възможност за проверка и гаранции, че при кумулиране на мерките съвместната им тежест би съответствала на тежестта на нарушението. В процесния случай са налице данни за издадено НП от 26.04.2023 г. за същото нарушение с наложена и заплатена от дружеството имуществена санкция в размер на 1000 лева. Наложената санкция с наказателно-правен характер следва да бъде зачетена при обсъждане законосъобразността на обжалвания пред административния съд акт –

ЗНПАМ. Кумулирането на двете санкции с наказателно-правен характер /в този смисъл решения на СЕС -С-97/21, С-117/10, С-524/15, С-439/19/ не зачита правото по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС и е непропорционално, нито се установява, че е необходимо за постигането на легитимни цели /напр. събиране на ДДС/.

С оглед изложеното, оспореният акт следва да бъде отменен.

При този изхода на спора, основателно е направеното от жалбоподател искане за присъждане на сторените разноски. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски, съгласно списък, а именно договорено между страните и реално платено в брой от жалбоподателя адвокатско възнаграждение съобразно приложение Договор за процесуално представителство, защита и съдействие /л. 49 от делото/ в размер на 600 лева. Неоснователно е направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение, доколкото поисканото такова е под минималния размер, съобразно чл. 8 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

*Така мотивиран, Административен съд София град, III-то отделение, 73-ти състав*

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ауто Тед 1“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4501-0165688 от 17.10.2025 г., издадена от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Ауто Тед 1“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] разноски в размер на 306.78 евро /600 лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: